

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Na svetkovinu Svih svetih 1. studenoga 2008.

"Vrt" svetosti

Draga braćo i sestre!

Danas s velikom radošću slavimo svetkovinu Svih svetih. Posjećujući botanički vrt čovjek ostane zadivljen ivopisnošću biljaka i cvijeća i sama mu se od sebe nametne misao o Stvoriteljevoj mašti koji je zemlju stvorio kao prekrasni vrt. Sličan osjećaj se u nama budi kada promatramo svetost: svijet nam se predstavlja kao "vrt", gdje je Duh Boji čudesnom maštovitošću dao mnoštvo svetaca i svetica, svakog doba i društvenog položaja, svakog jezika, naroda i kulture. Jedan različit od druga, svaki s jedinstvenom ljudskom osobnošću i vlastitom duhovnom karizmom. Svima je ipak zajedničko to da na sebi nose utisnut Isusov "pečat" (usp. Otk 7,3), to jest pečat njegove ljubavi, posvjedočene po kriju. Svi su oni u radosti, u beskrajnoj slavi, ali su, poput Isusa, na putu do toga cilja prošli kroz nevolju i kušnju (usp. Otk 7,14), podnijevši vlastitu rtvu kako bi sada mogli sudjelovati u slavi uskrsnuća.

Svetkovina Svih svetih počela se slaviti u prvom tisućljeću kršćanstva kao zajedničko slavlje mrtvih. Već 609. godine u Rimu papa Bonifacije IV. izvršio je posvetu Pantheona, posvetivši ga Djevici Mariji i svim mučenicima. To mučeništvo, međutim, moemo shvaćati u širem smislu, to jest kao bespridrajnu ljubav prema Kristu, ljubav koja se izraava u potpunom samopredanju Bogu i braći. Taj duhovni cilj, kojemu svi kršćanici streme, postie se tako da se nasljeđuje put evanđeoskih "blaenstva", koje nam spominje današnja svetkovina (usp. Mt 5,1-12a). Taj je put zacrtao Isus, a sveci i svetece su se trudili njime ići, premda svjesni svojih ljudskih ograničenja. U svojem su ovozemaljskom ivotu biti siromašni u duhu, krotki, alosni zbog grijeha, gladni i edni pravednosti, milosrdni, čista srca, mirotvorci, progonjeni zbog pravednosti. I Bog ih je učinio dionicima svoje radosti: njezini su predokus osjetili već na ovoj zemlji, a sada, u vječnosti, uivaju njezinu puninu. Sada su utješeni, baštinici zemlje, siti, slobodni od grijeha, promatraju Boga čija su

djeca. Riječju: "njihovo je Kraljevstvo nebesko" (usp. Mt 5,3-10).

Na ovaj dan osjećamo kako nas nešto snanije vuče k Nebu, što na potiče da ubrzamo korak našega zemaljskog hodočašća. Osjećamo kako se u našim srcima javlja arka elja da se sve više sjedinjujemo s obitelji svetaca, kojoj već sada po milosti pripadamo. Kao što kae slavna duhovna pjesma: "Kada dođe četa tvojih svetih, kako bih volio, Gospodin, i ja biti među njima!" Neka ta lijepa tenja plamti u srcima svih kršćana i pomogne im da prevladaju svaku poteškoću, svaki strah, svaku nevolju! Stavimo, dragi prijatelji, svoju ruku u majčinsku ruku Marije, Kraljice svih svetih i pustimo neka nas ona vodi prema nebeskoj domovini, u društvu blaenih duhova "iz svakoga naroda, i plemena, i puka, i jezika" (Otk 7,9). Uključimo već sada u svoje molitve i spomen naših dragih pokojnika kojih ćemo se sutra spomenuti.